

55. Fra Christine Zimmermann af Kjøbenhavn, Enke efter Spillemand ved Livgarden N. S. Zimmermann, om en aarlig Understøttelse til hende og hendes 4 Børn. (Indbragt den 25de Januar 1894 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Hage).

Andragerindens Mand, der havde tjent i Livgarden i ca. 25 Aar, døde den 10de Januar 1894, efterladende hende som Enke med 4 uforsørgede Børn i en Alder af 6, 9, 12 og 13 Aar, hvoraf det ældste har et svageligt Helbred. Efter en med Andragendet følgende Lægeattest er det ikke usandsynligt, at hans Virksomhed som Militærmusiker ved Livgarden har hidraget til den Brystlidelse, hvoraf han døde, ved mere end heldigt var at udsætte ham for Indflydelse af Vind og Vej i de forskellige Aarstider. Der tilkommer kun Andragerinden en Entepension af ca. 60 Kr. aarlig, hvorhos hun af Livgardens Underofficerers Enkeklasse vil oppebære en foreløbig aarlig Understøttelse af 80 Kr. aarlig, hvilken dog i de første Aar vil formindskes med 40 Kr. aarlig til Afbetaling paa et Laan, der i Anledning af stadig Sygdom i Hjemmet i de 3 sidste Aar var stiftet i Kassen. Saavel for Udvødes Forhold i Tjenesten som for Andragerindens Trang og Værdighed foreligge Vidnesbyrd. Krigsministeriet har givet Afslag paa et Andragende fra Enken om en aarlig Understøttelse.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

56. Fra 884 Digeskathydere paa Volland om, at en Del af Digeskatten maa blive overført paa Statskassen. (Indbragt den 26de Januar 1894 af Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, Clausen.)

Andragerne erkende vel med Paaskønnelse, at der i sin Tid foretoges en Forbedring af de bestaaende Forhold, men paa Grund af uheldige Omstændigheder, særlig Vanskeligheden ved at fikse Skatten, have disse Bestræbelser desværre ikke medført de tilsigtede Goder, hvilket formentlig vil fremgaa af efterviste Svingninger i Skattebyrden. Gennemsnittet for denne har for de sidst forløbne 12 Aar været over 24 Dre pr. Enhed, dog med saa betydelige Afvigelse som f. Eks.: i 1885 = 35 Dre, i 1882 = 28 Dre, i 1888 = 20 Dre pr. Enhed, saa det vistnok maa erkendes, at Byrden endnu er yderst trykkende, baade fordi Skatten i sig selv er meget høj, saa høj, at den for Enkeltes Bedkommende endog langt overstiger den fgl. Stat, og fordi Skatten i meget høj Grad er variabel, hvilken Omstændighed udøver et stærkt Tryk paa Ejendommenes Verdi, da eventuelle Købere maa regne paa, at Skatten kan stige endog meget betydeligt, og ingen kan forudsige, hvor højt den kan stige. Andragerne haabe under disse Omstændigheder, at den Billighedsfølelse, paa hvilken deres under de vedvarende ugunstige Konjunkturer og efter dette Aars tarvelige Høst yderlig trykkede Stilling, maatte kunne gøre Krav, vil give sig Udslag i Bestræbelse fra Bevillingsmyndighedernes Side for at træffe saadanne Foranstaltninger, at Trykket, under hvilket mange Digeskathydere ere ved at segne, kan formindskes en Del. En virkelig Lettelse i denne trykkende Byrde vilde kunne bringes til Veje, naar Skatten begrænsedes til 20 Dre pr. Enhed, og der hvedes et saa meget større Statstilskud, som vilde svare hertil. For saa vidt Rigsdagen imidlertid maatte have Betæneligheder ved at gaa til et saadant varierende Statstilskud, men maatte foretrække at komme til Hjælp ved et aarligt Statstilskud, andrages om, at dette aarlige Tilskud ansættes til 15,000 Kr., men saaledes at Digeskathyderne i ethvert Tilfælde ikke kom til at hvede mere end 20 Dre pr. Enhed, medens den Del af Statstilskuddet, der saaledes eventuelt maatte blive tilovers, henlagdes til et Fond, ved Tilskud fra hvilket Skatten saa vidt muligt maatte kunne bringes ned til 20 Dre i saadanne Aar, hvor Statstilskuddet ikke vilde være tilstrækkeligt til at opnaa dette Resultat. Et ligelydende Andragende er indgivet til Regeringen.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Ministeren for offentlige Arbejders Underjøgelse.